

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (przedstawiciel: M. Polo Carreño i M. Granada Carpenter, abogadas)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie T-188/09 DTL przeciwko OHIM — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lutego 2010 r. (sprawa R 767/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL a DTL Corporación SL

Sentencja

- 1) Należy umorzyć postępowanie w części dotyczącej usług należących do klasy 37 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w części dotyczącej usług należących do klasy 42 w rozumieniu wymienionego porozumienia nicejskiego.
- 3) DTL Corporación, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 24 listopada 2011 r. — Philipp Seeberger przeciwko Studentenwerk Heidelberg

(Sprawa C-585/11)

(2012/C 49/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Philipp Seeberger

Strona pozwana: Studentenwerk Heidelberg

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii sprzeciwia się przepisom krajowym, które odmawiają przyznania stypendium edukacyjnego na studia w innym państwie członkowskim wyłącznie z tego powodu, że uczący się, który skorzystał z prawa do swobodnego przemiesz-

czania się, na początku studiów nie miał stałego miejsca zamieszkania od co najmniej trzech lat w państwie członkowskim pochodzenia? (¹)

(¹) Wykładnia art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) — obywatelstwo Unii i swoboda przemieszczania się

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 25 listopada 2011 r. — Anssi Ketelä

(Sprawa C-592/11)

(2012/C 49/25)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anssi Ketelä

Uczestnik: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 (¹) („po raz pierwszy podejmują działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący gospodarstwem”) oraz art. 13 ust. 4 i 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 (?), gdy działalność rolnicza stanowi część działalności spółki? Czy w ramach badania, czy ktoś po raz pierwszy podejmuje działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący gospodarstwem, dla oceny wcześniejszej działalności należy odnieść się do tego, że zainteresowany na podstawie swojego udziału miał dominujący wpływ w spółce, czy do tego, jak wysoki był jego zysk z gospodarstwa rolnego, czy też do tego, czy jego działalność w spółce może stanowić prowadzenie funkcjonalnie i gospodarczo samodzielnej jednostki produkcyjnej. Czy też kierowanie gospodarstwem rolnym należy oceniać jako całość i przy tym oprócz wyżej wymienionych okoliczności należy wziąć pod uwagę stanowisko zainteresowanego w spółce, a także pytanie, czy faktycznie ponosi on ryzyko przedsiębiorcy?
- 2) Czy w taki sam sposób należy interpretować kierowanie gospodarstwem rolnym przy ocenie pytania, jakie znaczenie przypada wcześniejszej działalności przy przyznaniu wsparcia dla innej działalności, w odniesieniu do wcześniejszej działalności i do działalności, wobec której złożono wniosek o wsparcie? Czy odmowa wsparcia na podjęcie działalności dla młodych rolników w rozumieniu art. 22 rozporządzenia nr 1698/2005 na podstawie wykonywanej wcześniej działalności wymaga, aby ta wcześniejsza działalność zasadniczo mogła podlegać wsparciu na podstawie obowiązujących przepisów?

3) Czy art. 13 ust. 4 rozporządzenia nr 1974/2006 należy interpretować w ten sposób, że kryteria wymienione w pytaniu pierwszym, na podstawie których uważa się kogoś za podejmującego działalność w gospodarstwie rolnym jako kierującego gospodarstwem, mogą być szczegółowo określone lub bliżej zdefiniowane w prawie krajowym, czy też przepis ten uprawnia jedynie do definicji daty podjęcia działalności?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz.U. L 277, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz.U. L 368, s. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 1 grudnia 2011 r. — TVI Televisão Independente SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-618/11)

(2012/C 49/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TVI Televisão Independente SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 1 CIVA [Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, kodeksu VAT], zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej jest nierozdzielnie związana ze świadczeniem usług reklamowych, przez co powinna być wliczona do podstawy opodatkowania świadczenia usług do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/WE (¹) (obecnie art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE (²) z dnia 28 listopada 2006 r.), a w szczególności z pojęciem „wzajemnego świadczenia, które dostawca lub świadczący usługi otrzymuje lub powinien otrzymać [...] z tytułu takich dostaw”?
- 2) Czy art. 16 ust. 6 lit. c) CIVA, zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej nie stanowi kwoty uiszczanej w imieniu i na rachunek usługobiorcy, chociaż księgowana jest na rachunkach przejściowych osób trzecich i przeznaczona jest dla instytucji publicznych, przez co nie jest wyłączona z podstawy opodatkowania do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 3 lit. c) dyrektywy 77/388/WE (obecnie 79 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.), a w szczególności z pojęciem „kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako

zwrot wydatków, wypłaconych na nazwisko i na rachunek tego ostatniego i które są wpisane w jego księgowości na rachunkach przejściowych” ?

- (¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)
- (²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 30 listopada 2011 r. — Patricia Dumont de Chassart przeciwko Onafts — Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés

(Sprawa C-619/11)

(2012/C 49/27)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Patricia Dumont de Chassart

Strona pozwana: Onafts — Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés

Pytania prejudycjalne

Czy art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie narusza zasady ogólne równego traktowania i niedyskryminacji, określone między innymi w art. 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r., w odpowiednim razie w związku z art. 17, 39 lub 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w brzmieniu ujednoliconym, w sytuacji, gdy jego wykładni dokonuje się w ten sposób, że zezwala on, by wyłącznie zmarły rodzic korzystał z zasady zrównania okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek, przewidzianej w art. 72 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie tak, że w rezultacie art. 56a ust. 1 skoordynowanych przepisów dotyczących świadczeń rodzinnych dla pracowników najemnych z dnia 19 grudnia 1939 r., wyklucza po stronie pozostałego przy życiu rodzica, niezależnie od jego obywatelstwa, pod warunkiem, że jest obywatelem państwa członkowskiego lub pod warunkiem, że jest objęty zakresem